

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 152.

V Ljubljani, v petek 8. julija 1887.

Letnik XV.

Sarajevski zvonovi.

Misel, naj bi kranjski katoličani podarili dostojno zvonilo za novo Sarajevsko stolnico, sprožena že pred kakimi štirimi leti, našla je koj prijazen odmev v sredi katoliških Slovencev. Komaj pa so bili sedanji knezoškof Ljubljanski, dr. Jak. Missia, svojim škofljanom (biskupljanom) priporočili s posebnim pastirskim listom z dné 28. novembra 1885 to zadevo, jeli so se stekati novci za Sarajevske zvonove deloma po kn. šk. pisarni, deloma tudi po vredništvu „Zgodnje Danice“. In prelepa misel, ki priča „katoliških Kranjcev živo vero“ ter njih posebno čiščenje do slovanskih blagovestnikov ss. Cirila in Metoda, — kajti ti zvonovi naj so tudi v spomin na tisočletnico Metodovo —, je vresničena.

Včeraj čuli smo v tukajšnji livarni 6 krasnih zvonov, ki se v kratkem prepeljejo v bratsko nam Bosno, oznanjat slavo božjo, vtrjevati v pravi veri Bosanske katoličane ter rabi razkolnike in Turke v naročje katoliške cerkve. Vili jih je mojstersko tukajšnji dvorni zvonar g. Albert Samassa. Glasove in glasov razmerje določili ter napise (kronograme) zvonovom izumili so sami premil. gospod knezoškof. Glasovi so čisto zadeti, polni in lepo ter močno doneči. Zato smemo gosp. zvonarju prav iz srca čestitati. Škofija Ljubljanska pa sme ponosna biti, da pošlje v Bosno prelepo zvonilo, kakešnega niti doma ne čuješ.

Glasovi zvonov so: B, D, F, G, A, B.

Zvonilo je tedaj kombinacija 6 zvonov, in sicer diatonično zvonilo 4 glasov F G A B, združeno s trizvokom B D F. Tako je kaj melodično in ob enem harmonično vbrano. Tako ali podobno razmerje glasov je najpopolnejše, ki je mogoče sploh vbrati z zvonovi. O tej zadevi bode „Slovenec“ v kratkem še spregovoril.

Teža zvonov je naslednja:

I. zvon, glas B, tehta	2578	k
II. „ „ D, „	1255	„
III. „ „ F, „	650	„

IV. zvon, glas G, tehta 534.5 k

V. „ „ A, „ 397 „

VI. „ „ B, „ 318.5 „

Kar se tiče zunanje okrasbe zvonov, je kaj lična. Vsa je v čistem gotskem slogu, kakor cerkev sama, kterež so zvonovi namenjeni. Izumil je okraske ter risal, večinoma nove nalašč v ta namen, g. umetnik R. Mikovics v Gradcu.

Z okraske pa se kaj lepo vrste deloma ob robu, deloma pod kronami zvonov latinski in slovenski napisi z gotskimi črkami, izumljeni, kakor smo že omenili, po gospodu knezoškofu Ljubljanskem.

Posvečeni bodo zvonovi v Sarajevu ter „krščeni“ na imena: 1. Srcé Jezusovo. 2. Mati božja. 3. Sv. Jožef. 4. SS. Peter in Pavel. 5. SS. Ciril in Metod. 6. Sv. Ilija ali Elija, ki je patron Bosne. Tem imenom so tudi primerjeni napisi, ki so ob enem tudi kronogrami, kažejo letnico 1887.

Zvonovi, po velikosti vversteni, imajo te-le napise:

I. Srcé Jezusovo.

SANCTISSIMO CORDI JESV CARNIOLI PIO
GRATOQVE SENSU VOVERVNT.

PRESVETEMV SRCV LJVBEZNI IZRAZ
DAROVALI SLOVENCÍ KRANJSKI.

II. Mati božja.

VIRGO DEI MATER, SINE LABE ORIGINALI
CONCEPTA, PAX ATQVE VITA, SALVE!

MATI BOŽJA, DEVICA NAJČISTEJŠA, ČAST
TI IN SÍNOV TVOJH VERA LJVBEZEN!

III. Sv. Jožef.

JESV TVTOR, SANCTVS JOSEPH, MORTIS IN
ARTICVLO BENIGNVS NOBIS ADSTET CVSTOS!

SVETI JOŽEF, ČASTILCE SVOJE V SMRTI
VŠIKDAR ČVVAJ!

IV. SS. Peter in Pavel.

QVAS CHRISTVS REDEMIT OVES, PAVLVS
VERBO CONGREGET, PETRVS PASCAT!
V ČAST APOSTOLV PETRV IN PAVLV
KRANJSKA RIMSKI STOLICI ISKRENO
VDANA!

V. SS. Ciril in Metod.

CYRILLE AC METHODI, VNI VERO OVILI
NATIONES PII RESTITVITE VESTRAS!
SVETA CIRIL IN METODIJ, V PRAVO
KATOLIŠKO CÍRKEV VSE SLOVANE ZBERTA!

VI. Sv. Ilija.

TV SANCTE VATES ELIA, BOSNIAE
POPVLOS VNDEQVAQVE CLEMENS
TVERE!

SVETI ILIJA, IZROČENI TI SVOJ ROD
BOSANSKI VSACEGA ZLA, I DVŠNEGA I
TELESNEGA, VEDNO BRANI!

Kakor hitro bo mogoče, prepeljali se bodo zvonovi v Sarajevo. Poprosila so se vodstva zadevnih železnic, da se bode to kolikor mogoče poceni zgodilo.

Z zvonovi vred pošlje gosp. Samassa svoj dar, vlit lestene v gotskem slogu, tudi lep kinč za Sarajevsko stolico.

Zvonovi zvonite,

Čast božjo slavite;

In Slovanom sv. vero ohranite ali pridobite!

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. julija.

Notranje dežele.

Na Češkem so se že pričele v nemških krajih priprave za dopolnilne volitve v deželni zbor. V

LISTEK.

Andrej Turjaški, Karlovški general in
glasovit junak. (1557—1594.)

(Spisal J. Steklasa.)

(Dalje.)

Pa ne samo na cesarskem dvoru, nego po celi ostali Evropi se je proslavljala ta zmaga ter slavili junaki z raznimi spomenicami. Tako je papež Klemens VIII. že 10. julija napisal lastnoročno pismo zmagovalcu Andreju Turjaškemu, kteremu se čudi pa tudi zahvaljuje za njegovo modro ravnanje v bojnem veču ter za njegovo hrabrost v boju (qui et in pugnandi deliberatione et in ipso certamine consilio et manu praecipua praestitisti). Priporočevaje ga Bogu, želi papež, da tudi v prihodnje svojo slavo ohrani, ter se nadja, da se bode on posvetil osvojanju bližnjih od Turkov zajetih trdnjav. (Valvazor XV. 533 ima celo pismo priobčeno.) Tudi hrvatski ban Tomaž Erdödi je dobil pohvalo od papeža, a španjski kralj Filip II. ga je zaradi njegove posebne hrabrosti v tej bitki imenoval za vi-

teza reda Odrašenikovega, podelivši mu zlato, z biseri okrašeno svetinjo z grbom tega reda in z napisom: „In Deo vici“ (V Bogu sem zmagal). (Dane Gruber. Borba itd. str. 99.)

Pri božjih službah se je po vseh cerkvah pela zahvalna pesem za to čudno zmago, in v pridigah so se spominjali slavnih vojskovodij v tej bitki. Glasoviti cerkveni govornik Abraham a S. Klara, mnih avguštinskega reda, izrazil se je v svojem govoru na čast sv. Mohoru in Fortunatu o tem odvažnem podvzetju pri Sisku tako-le: „Kaj ni to „Andrej Turjaški“, prepovedana igra proti Hasanu?“ Ta prepovedana igra pa je bila dobljena in važnost tega dné (22. junija l. 1593.) sploh v krščanskem svetu pripoznana. (Radić: „Die Schlacht bei Sissek“ str. 5.)

V spomin te sijajne zmage je dal Zagrebški kapitelj sezidati pri Sisku v vasi Gredi kapelico, posvečeno mučeniku sv. Ahaciju, ker je 22. junija dan tega svetnika. V stolni cerkvi Zagrebški pa se daruje slovesna služba božja na večni spomin te zmage dné 22. junija še dandanes. Tudi v Ljubljanski stolni cerkvi in v cerkvi sv. Ahacija blizu Turjaka so bile ustanovljene sv. maše 22. junija, ter se še dandanes zvesto opravljajo. Pri tej službi

božji rabi mašnik mašno obleko narejeno iz zlatega plašča Hasanovega. Tkanina je rudeč damast, bogato s zlatom in svilo spleten (z zelenimi in modrimi cveticami). Leta 1655. je bila ta oprava predelana, in ker se je bila s časom preveč izrabila, odredil je kapitelj, da se le redko kdaj rabiti ima, samo da se obvaruje kot sveta starina. (Radić: „Die Schlacht bei Sissek“ str. 6.)

Tudi v cerkvi pri Turjaku, posvečeni sv. Ahaciju, obhaja se še dandanes prav slovesno spomin te zmage. Že na predvečer naznanja strel iz topičev praznik sv. Ahacija in 22. junija mrgoli vse živo okoli te sicer redko kdaj obiskovane cerkvice, skrite med visokimi smerekami. Jako važen in veličasten je ta dan v slovenski zgodovini in vsak Slovenec mora biti nanj ponosen, saj je proslavil njegovo ime na daleč in široko. Kako ponosno se vzdiguje nad prijaznimi griči Dolenjske mogočni Turjak, ta svedok najžalostnejih in težavnih časov slovenske zgodovine!

Kakor narodna pesem slovenska, tako je tudi umetnost proslavila ta znamenit dogodjak v slovenski povesti. Ohranili ste se nam o tej bitki dve sliki. Iz Valvazorja (XV. 533) zveemo, da ste se obe te sliki še ob njegovem času (1689) videli in sicer

mnogih okrajih so se ustanovili odbori in imenovali kandidati. Nemci povsod zopet priporočajo prejšnje poslance, ki so lansko leto izstopili iz deželnega zbora. Sredi tega meseca bodo Nemci izdali volilni oklic na svoje volilce. — „Narodni Listy“ očitajo češkemu poslancem, da v zadnjih osmih letih niso ničesa dosegli v državnem zboru. „Politik“ odgovarja na napade in naštevaja, kar so Čehi dosegli za dobe grofa Taaffeja. Čehi so s svojim vstopom v državni zbor zrušili ministerstvo leve in niso odstopili od svojega pravnega prepričanja. Važno za Čeha je tudi, da imajo češkega ministra v kabinetu in primerno mesto v delegacijah. Sedanji cesarski namestnik je nepristranski, uradniki so se večinoma sprijaznili s sedanjo vlado. Preosnoval se je volilni red velikega posestva, večina v deželnem zboru, trgovinska zbornica, ustanovilo se češko vseučilišče. ministerstvo je izdalo dve znani naredbi glede jezika. Zgradila se je transverzalna železnica, in po avstro-ogerski banki so se spolnile mnoge češke zahteve. „Politik“ sicer prizna, da Čehi še vsega niso dosegli, kar tirja njihovo pravo, in izrazi upanje, da se bo vlada tudi v prihodnje ozirala na pravice in zahteve češkega naroda.

„Srbobran“ piše o novi *Hrvatski* „zmerni opoziciji“: Z veseljem pozdravimo to stranko kot zagotovilo boljše prihodnosti naše domovine. Kot Srbi se posebno radujemo, ker je načelnik „zmerni opoziciji“ grof Drašković, potomec onega Draškovića, ki je že pred petdesetimi leti povdarjal enakopravnost srbske narodnosti v hrvatskem saboru. Načel svojega zaslužnega deda drže se tudi njegovi potomci, katerim je na čelu grof Ivan Drašković. To je grof pokazal pri zadnjih volitvah, ker se je oziral tudi na želje Srbov. Pri debati o „srbski postavi“ v saboru podpiral je s svojimi prijatelji pristavke dr. Medakovića. Članek se konča: Brat s bratom, rod s rodom ruši svaku nesgodu.

Vnanje države.

„Glas Crnogorca“ piše, da se bo *črnogorsko-turška* mejna komisija zopet razšla, ne da bi vredila mejo med Turčijo in Črnogoro. Tega nevspeha, piše imenovan list, so krivi turški zastopniki, ker iščejo vedno nove zapreke. „Glas Crnogorca“ misli, da turška vlada ne bo odobrila postopanja svojih odposlancev, ki bi mogli konečno vrediti razmere med sosednjima državama. Že skoraj deset let vrše se dogovori o meji med Turčijo in Črnogoro in še sedaj niso končani.

Črnagora in *Srbija* se bote ena drugi približali. Sedaj, ko se je knez vrnil v Cetinje, bodo se posvetovali o potrebnih korakih, da se doseže večje prijateljstvo med državama.

Ko je bil *srbski* kralj Milan v Budimpešti, pisal je „P. Lloyd“, naj kralj ohrani prijateljstvo do Avstrije. Dotični list je vedno pisal proti Ristiću. Sedaj pa upa, da se bodo vsled spremembe srbske vlade zboljšale razmere med Avstrijo in Rusijo. — Iz Belegrada se poroča, da se bodo ministri posvetovali s kraljem, kedar se skliče skupščina. — Radikalna stranka namerava v kratkem sklicati shod v Belgrad.

Iz Trnovega se poroča o *bolgarskem* sebranju: V tajni seji je sebranje sklenilo, da izvoli knezom princea Koburškega, kar se je včeraj tudi zgodilo. Do zadnjega trenutka ni bilo znano ime pravega kandidata, akoravno so imenovali tri osebe. Ponudili so regenti bolgarski prestol še enkrat Aleksandru Batenberžanu ter mu naznanili, da pride v ugodnem času v Bolgarijo; med tem bi regenti vladali v njegovem imenu. Aleksander pa je odločno odklonil to čast. Regenti so pričakovali svete evropskih držav; ker pa nobena država ni ničesa odgovorila, izvolili so princea Koburškega. Izvolitev bo sebranje brzojavno naznanilo novemu knezu in po posebni deputaciji poslalo mu volilne akte. —

ena v stolni cerkvi, druga pa v deželni hiši. Valvazor je zadnje za svojo kroniko prerisal ter je dodana XV. knjigi med 534. in 535. stranjo. Za izvirnik se pa več ne zna. Prva pa se je ohranila do dandanes v deželni muzeji skoraj nič poškodovana. Ta slika je prišla, ko so leta 1701. staro stolno cerkev porušili, v knjižnico, osnovano po škofu Žigi grofu Herbersteinu in kakonikih Prežernu in Talničarju, iz ktere je bila prenešena leta 1837. v deželni muzej. Spoštovane čitatelje opozorujem na obširneje oceno teh slik v Radičevi razpravi o Siški bitki (na strani 7. in 8).

Pri Valvazorji (XV. 534—535) se je ohranilo tudi nekoliko nadpisov (epigramov), ktere je sestavil neki Matija Bastiančič (1629) o zastavah Hasanovih in Mehmet-begovih, o poginu Hasanovem ter o njegovih psovkah čez krščanske spovedne molitve.

Tudi naš slavni pesnik V. Vodnik je omenil ta znamenit dogodjaj v predgovoru svojih „Pesmi za brambovce“, izdanih leta 1809. s sledečimi besedami: „Peli so nekaj naši očaki in Turke pobijali, peli so inu pod Sisek tekli. Hašan pašo v Savo potopili, inu če je Turek do nas predril, so ga pognali, da so nekteri razbojnik komaj svoje pête vnesli.“ (Dalje prih.)

Vojni minister Nikolajevič je v torek nadzoroval armado in pri tej priliki priporočal častnikom, naj se varujejo vsake politike in posvetijo svoje moči le vojaški službi; pa tudi tujcem naj ne dovolijo, da se vtičajo v vojaške zadeve. Red v armadi je boljši, kakor za časa ruskih učiteljev. — Bolgarski katoliki v Plovdivu so poslali umetno izdelano častitko sv. očetu na dan sv. Cirila in Metoda. V pisanju se z verno vdanostjo spominjajo petdesetletnice Leona XIII. in želé, da bi se vsi Bolgari združili zopet v pravi katoliški cerkvi.

Rusko vojno ministerstvo je sklenilo, da se ustanovi pet velikih založišč na važnih mestih v zapadni Rusiji. General Bogdanovič je zbrisan iz vojnih zapisnikov, ker je priznal, da se je dogovarjal o zvezi z Boulangerom. Prepovedano mu je tudi bivanje na onih krajih, kjer stane dvor. Nemški cesar Viljem je neki pisal caru Aleksandru o skrivnih dogovorih generala Bogdanovića in Katkova z Boulangerom. — „Novoje Vremja“ poroča, da je Katkov nevarno obolel. Poklical je k sebi v Peterburg svojega sina in zeta iz Moskve.

Ruski listi so z novim *francoskim* ministerstvom zelo zadovoljni, posebno pa z vojnim ministrom Ferronom. Tako piše Katkov v svojem listu: Francoski vojni minister Ferron malo govori, a deluje še več, kakor Boulanger. Mislili so, da bo francoska vlada propala brez Boulangerja, pokazalo se je nasprotno. V proračunu za l. 1888 je odločena za vojsko in mornarico ogromna svota 1.819.036 milijonov frankov. Za mobilizacijo je Boulanger tirjal štiri, Ferron pa zahteva osem milijonov. Ferron misli ustanoviti 6 novih polkov konjnikov in 18 polkov pešcev. Še večjega pomena je nova vojaška postava, ki bo pomnožila bojno moč Francije in vendar ne zvišala stroškov za armado.

Rusko „Novoje Vreme“ je pisalo pred nekimi dnevi o *bolgarskem* sebranju: Princea Koburškega imenujejo, če tudi ne uradno, vendar povsod kot kandidata za bolgarski prestol. Zastopniki držav so na videz mirni na Balkanu, vendar skrivoma rujejo in skušajo vse prikriti. Prince Koburški bo gotovo izvoljen v sporazumljeni in z dovoljenjem avstrijske vlade. Vendar zvita politika našegaprijatelja in zaveznika ni odločilna; zanimivejša pa je podoba avstrijskega častnika in nemškega princea, ki se nádeja bolgarskega prestola. O njem se je govorilo v višjih političnih krogih na Dunaji in v Berlinu že tačas, ko smo pretrgali zvezo z Bolgarijo. Po zimi so molčali, sedaj so se zopet domislili. Zaupljivo so se dogovarjali in vse je bilo za nas skrivnost. Zatrjevali so nam prijaznost, ki je bila mrzla in zoperna. Sedaj si tolmāčimo mirnost, s katero so opazovali zmago narodne stranke v Srbiji: imeli so namreč pripravljen odgovor v Bolgariji. Gotovo pa je, da je kandidatura princea Koburškega ravno tako prazno delo, kakor princea Danskega. Čemu ta demonstracija? Ali hočejo ostrašiti s tem ruske državnike, da potrdijo Batenberžana ali princea Koburškega? Ali hočejo, da se naši državniki popolnoma obrnejo od Srbije in to deželo pripoznajo kot avstrijsko provincijo? — Ruski listi sploh pišejo, da Rusija ne bo potrdila nobenega kneza, katerega voli sedanje sebranje. Ko je bil Aleko-paša na Dunaji, rekel je nekemu častnikarju, da mu Bolgari niso ponudili bolgarskega prestola; Rusija pa bi tudi z njim ne bila zadovoljna. Rusi bi radi odstranili sedanjo bolgarsko vlado, regente in sebranje, da bi potem po svoji volji gospodarili v Bolgariji.

Iz Berlina se poroča „Pol. Corr.“ o razmeri med *Nemčijo* in *Francijo*: Kdor le površno presojuje dogodke, mora spoznati, da je javno mnenje v Nemčiji zelo neprijazno Franciji. To se spozna po pisavi vplivnih nemških listov, ki pišejo o francoskih razmerah. To velja v posebnem slučaju o francoski razstavi leta 1889. Neodvisna „Nat. Ztg.“ že opozarja Nemce na nevarnost, ako se tudi zasobno vdeležijo francoske razstave. „Nordd. Allg. Ztg.“ naravnost preti vsem Nemcem, ako pošljejo svoje izdelke v razstavo. Vse to jasno priča o napetosti med sosednjima državama. — Listi so pisali, da bi bila nemška vlada izpustila Francoza Köchlina, ko ne bi bila rodoljubna zveza tako razžaljivo postopala proti Nemčiji. Trditi smemo, da nemška vlada tega ne bi bila storila, tudi ko bi miroval Dérroulède in njegovi tovariši. — Francoski general Mensy piše v časniku „France“: Sramotno je, da francoski trgovci podpirajo take ljudi (Nemce), ki nas le izdajajo. Sramotno je, da naše oblasti nimajo nobene moči proti tujcem. Občinstvo ne pozna vseh vzrokov. Stvar je taka-le: V vsi Franciji mora vsak Nemec in Francoz, ki ima nemške služabnike, naznaniti imena županu. Ta imena morajo biti objavljena, da jih vsakdo lahko bere. Vsak Francoz bo potem vedel, kje naj kupuje. Ako se vname vojska, zapreti se morajo vsi Nemci. Ako gospodarji ne izpolnujejo teh pravil, naj se kaznujejo. — Kakor vidimo, sovraštvo med Nemci in Francozi vedno narašča.

Francoska zbornica je s 319 glasovi proti 223 zavrgla člen 2. vojaške postave, po katerem bi se morali v dveh letih odpustiti iz vojaške službe vsi vojaki, ki so se dovolj izvežbali. Vojni minister je sam priznal, da je nepotreben 2. člen postave, ker more država skrbeti za vso armado. Stroški so večji le za osem milijonov, ktere bo zbornica gotovo dovolila. Poslanec Laisant je vsled tega odložil službo poročevalca o vojaški postavi. — Posebna komisija

je sklenila, da morajo vsi tujei plačevati določeno svoto. Minister notranjih zadev je obljubil, da bodo državne oblasti natančno zapisovale vse tujce. Treba pa je predložiti novo postavo, po kateri bodo tujei prisiljeni plačevati davek. — Kakor smo že sporočili, predložil je ministerski predsednik Rouvier zbornici proračun za prihodnje leto. Proračun je nižji za 129 milijonov. Všteti pa niso dohodki carine od nemškega špirta. Pričel se je tudi boj proti „nemškemu strupu“, kakor Francozi imenujejo nemško pivo. Povod temu boju je dalo pivo, ki se dovažja iz Nemčije, ker je po preiskavi francoskih strokovnjakov škodljivo zdravju vsled neke primesi. Nemški pivovari so prestrašeni in tolažijo Francoze, da bodo v prihodnje pošiljali „francosko narodno pivo“ brez one kisle primesi. Ali to ne pomaga. Uvoz piva iz Nemčije se je zelo zmanjšal.

Italijanska zbornica je 6. t. m. končala zborovanje. V konservativnih krogih se širi govorica, da bodo v jeseni ustanovili novo italijansko narodno stranko, ki bo pospeševala spravo med vlado in papežem na postavni podlagi.

Krščanska deputacija z otoka *Krete* je že nekaj tednov v Carigradu, vendar ne more ničesa doseči od turške vlade. Prva seja je bila odložena na 28. dan junija, odložena na 30. dan jun. in konečno na 2. dan julija. — Turška vlada vedno odlašja, konečno se bo morala deputacija vrniti brez uspeha.

Izviri dopisi.

S Krškega, 6. julija. Slabo popoldansko nedeljsko vreme je našim vrlim godcem in pevcem napravilo malo več sitnosti in truda, kajti napovedani „koncert“ se zavoljo tega ni mogel na prostem vršiti, temuč v prostorih bralnega društva. Seveda v zaprtih sobah ob tej hudi poletni vročini godec ali pevec veliko več trpi, kakor zunaj na vrtu. Občinstva je bilo toliko, da vsi niso mogli prostora dobiti — zlasti smo videli mnogo tujcev, dokaz, da naš godbeni klub vživa pri za muziko in petje vnetih rodoljubih mnogo simpatij. Kar se tiče godbe in petja, moramo javno priznati, da tako mojstersko še nikdar popred niso igrali in peli; to pa vsled tega, ker se taka muzika v dvorani vse drugače in bolje sliši, kakor zunaj na prostem. Od vseh komadov so nam najbolj ugajali: „Pozdrav Gorenjski“, valček od g. voditelja godbenega kluba V. Parme, ki ga je sestavil iz najkrasnejših slovanskih pesem, in dr. B. Ipavica „Danici“ z bariton-solo. — Sploh moramo priznati, ako hočemo pravično soditi, da Krški godci in pevci zaslužijo, ker se tako trudijo in tako dobro napredujejo, od strani tiste gospóde, ki umé ceniti umetnost, vsestranske podpore.

Iz Hrenovic, 7. julija. (Povodenj.) Včeraj je bil za našo okolico strašen dan. Dopoludne pihala je precej sapa, da smo mislili, ona razžene oblake in ljudje bodo veliko sena spravili domov. Pa okoli poludneva sapa pojenja, oblaki se po Nanosu kopičijo in kmalo pride velika ploha. Deževalo je hudo z malimi prenehleji skoraj do 7. ure zvečer. Voda se ni mogla naglo odtekati, iz temnih oblakov pa še vedno padajo vodeni curki in iz strmega Nanosa pridrvé hudourniki. Tako je kar nanagloma nastala povodenj, ki je napravila obilno škodo. Največ so trpele vasi: Razdrto, Ubeljsko, Stranje. Ljudje so imeli pokošene trave obilno, pa pridrla je voda in kopice (lovnce tu pravijo) odnesla naprej. Govoré, da bi bila voda odnesla ali spridila okoli 300 stotov sena enemu samemu posestniku na Razdrtem. Presvitli cesar ima tukaj lepo posestvo „Škule“, kamor v poletnem času priženó na pašo mlade konje. Dva dni je prej kosilo vsaki dan okoli 80 koscev, pa kar je voda dosegla je vzela nakošeno seboj, vsaj sto centov sena je šlo tako po vodi. Na veliki cesti so pripravili kupe šute za posipanje, pa kolikor daleč je voda dosegla, ne bodo ceste letos na tistem kraju posipali, ako ne bodo skrbeli za novo šuto. Na polji so imeli nekteri zorano za repo, pa zrahlano zemljo odnesel je nalive. Lep čebelnjak je imel neki posestnik, 25 panjev čebel je bilo v njem. Danes se pa več ne pozná, kje je stal. Kar vzdignila ga je voda in podila naprej. Do sedaj so dobili kakih deset panjev, pa v kakem stanu!

Kako naglo je voda pridrla, posnamemo lahko iz tega-le dogodka: V neki hiši je žena nekaj pospravljala; kar vdari voda skozi okna v sobo. Ženska si ne vé drugače pomagati, kakor da naglo skoči na peč in tam v strahu pričakuje, kedar bo voda vpadla.

Škoda se sedaj še preceniti ne dá. Najboljši pridelek pri nas je seno, zakaj le-to morejo ljudje

prodati, žita še za-se ne pridelajo zadosti. Kar so spravili domu, so res rešili, žalibog, da le še malo, pokošeno je pa večinoma voda odnesla ali pa tako poplavlila in spridila, da ga živina ne bo kaj rada vživala.

Iz Pulja, 5. julija. (Naša slavnost.) Kakor sem že iz Gorice sporočil 3. t. m. Vašemu cenjenemu listu, došel sem semkaj vsled neprevidenega zadržka na potovanji — še-le ob 1. uri popoldne, tako, da nisem mogel biti pričujoč ob prihodu presvitlega cesarja v Pulj, ki se je vršil točno po sporodu ob 6. uri zjutraj. Prijatelj pa, ki me je čakal na postaji, mi je pravil, da je bil sprejem priljubljenega vladarja od strani mnogobrojno zbranega občinstva itd. nad vse sijajen, kakor se tudi tako dobremu, skrbnemu in vsa svoja ljudstva ljubečemu vladarju spodobi. Po prijaznem sprejemu*) raznih deputacij, kakor je bilo že pred omenjeno, in ob sviranju vojaške in meščanske godbe je cesar, navdušeno pozdravljen z „živio“ in „eviva“ klici, izstopil iz dvornega vlaka na jahto (brezplovno ladijo) „Miramar“, ter se po kratkem pregledu vojaštva odpeljal k velikim vajam vojnega brodovja pri Fazani, od koder je odplovil ranjki viceadmiral Tegetthoff h pomorski bitki pri Visu. Dvorni vlak se je ustavil v c. kr. arsenalu, kamor je speljana železnična proga. Njih Veličanstvo biva ves čas na svoji prekrasni jahti, na kateri vihra v razliko od ostalih ladij zastava s cesarskim orlom na srednjem jamboru.

Sinoči ob 9. uri je bil velik napad vsega brodovja (12 bojnih ladij s 15 torpedovkami) na trdnjavo, ki brani vhod v Puljski pristan. Strahovito je bilo grmenje topov iz bojnih ladij in trdnjav. Torpedovke so iskale z električno lučjo, ki se je kot blisk nagloma obračala semtrtje po bojnih ladijah, da bi jim podkadile s torpedi. Akoravno je do kraja te poskušne bitve bilo 1½ ure, in iz mesta ni bilo videti družega, kakor bliskanje električne luči in slišati neprestano bučenje strahu vitih topov na morji in kopnem — je bil ponočni prizor in navidezni boj vendar zlo pretresljiv. Mislim sem si, kaj bi še le bilo, ko bi letale semtrtje debele krogle, kakor so pri sijajni zmagi čez starega našega sovražnika Italijana pri Visu 20. julija 1866. Pač res je vreden r. Tegethoff prekrasnega bronastega spominka, ki stoji nad mestom na holmcu Zaro blizo mojege tukajšnjega tridnevnega bivališča! Po poldrugournem neprestanem strahovitem grmenji je priplula vsa eskadra ob 11. uri zvečer zopet v veliki Puljski pristan, kje so se posamezni brodovi, kakor n. pr.: „Tegetthoff“, „Lissa“, „Custoza“, „Kaiser Max“, itd. z vsemi ostalimi petnajsterimi torpedovkami razpostavili pred c. kr. arsenalom. Tudi „Miramar“, na katerem biva Njih Veličanstvo, je vrgla sidro pred arsenalom! Toliko v naglici!

Danes, 6. julija, ko se ima največa še nedovršena, večinoma železna, nepredolbljiva ladija (Casemattschiff) ob cesarjevi navzočnosti spustiti v morje, je toliko ljudstva od vseh strani prišlo k temu redkemu slovesnemu činu, da že več dni prej ni bilo dobiti nobenega stanovanja. Včeraj se je zahtevalo za eno posteljo in prenočišče po 10, rečem deset golčinarjev, kakor mi je danes nekdo pravil. Kaj pa, da je danes vse mesto (26.000 ljudi) v praznični obleki, v zastavah, kakor imajo tudi vse cesarske ladije svojo „Flaggengala.“ V to vojaško lukko ne sme priti nobena druga ladija, niti čoln razun cesarskih; za ostale trgovske ladije je odločena luka posebej zadej za železnično postajo. Tudi v pristanišči za trgovske ladije je vse v zastavah. Kraj, kjer je bil ta čudni morski velikan „cesarjevič Rudolf“ toliko dodelan, da se zamore spustiti v morje, je v c. kr. arsenalu, ter ves pokrit. Na strani tega jeklenega „Ichtiosaura“, (to je bila predpotopna velikanska zverjad,) je bil postavljen za Nj. Veličanstvo prekrasen prestol, kamor pa ni mogel razun povabljenih višjih oblasti nihče, ker je še za te le malo bilo prostora. Zato je pa mnogoterih čolnov, ki so smeli biti blizo, kar mrgolelo po lukki. Bile so zraven tudi 4 godbe; 2 vojaški, ena polka Milana št. 97, druga pa pomorščakov, od ostalih dveh je bila ena mestna, oziroma delavskega društva, ena pa veteranska (Puljskih in okoličnih veteranov). Ljudstva domačega in iz bližnje okolice, kakor tudi iz oddaljenih krajev, se je vse trlo po mestu; kmalo po 8. uri zjutraj se je nastavljala nebrojna množica

*) Pri tem je bilo tudi 80 deklic belo oblečenih, hčere delavcev v arsenalu, katerih ena je cesarja pozdravila ter mu podala šopek cvetlic. Tudi več prošelj je bilo tedaj sprejetih itd. Pis.

ob holmcu Zaro, kjer stojé nad Tegetthoffovim spominkom tudi c. kr. zvezdarna, vojašnica za c. kr. pomorščake, mnogo lepih uradniških poslopij itd. Od tukaj je namreč prelep razgled po vsej lukki in tudi na kraj, od koder je imela zdrčati omenjena bojna ladija v morje. Točno ob 10. uri se podá Nj. Veličanstvo iz svoje prekrasne jahte v čoln, na katerem je veslalo 12 mornarjev, proti namenjenemu kraju. Gromovito pokanje topov iz „Tegetthoffa“ in „urá“ c. kr. pomorščakov pozdravlja cesarja. Zdajci se začne blagoslovljenje pomorskega velikana. Msgr. Račič, pomorski opat, z mitro izvršuje ginljivi obred. Pomorščaki na bojnih ladijah se postavijo po visokih jamborih, da pozdravijo novo ladijo ob spuščanju v morje. Točno ob 10½ ure se začne gibati ter hiteti z gromovitimi „urá“-klici v morje, katero jo sprejme za svojega tovariša. Topovi na vseh ladijah zagromé. Ko se je postavil rudeče, kakor rak po-barvan velikan*) v vrsto med drugo eskadro, se pelje Nj. Veličanstvo memo njega; zopet pozdravljajo iz tisočerihih grl c. kr. pomorščaki presvitlega vladarja, ki se poda potem zopet na svojo prekrasno jahto „Miramar“. Vse štiri prej omenjene godbe, ktere so že prejšnje dneve svirale gori in doli po mestu zjutraj in zvečer, godejo zopet vesele koračnice, spremljane od neštevilnih množic. Zvestoba prebivalstva, ki se povsod razodeva do presvitlega cesarja, je posnemanja vredna. To pa nekako smrdi isterski „irredenti“, katerih nekteri (Tržaški) časniki o tem dogodku in slavnosti trdovratno molčijo, kakor vselej ob enacih slučajih. Kaj več o tem in še kaj drugem hočem poročati iz Tržiških toplic, kamor odidem iz Pulja 8. ali 9. t. m., ako Vas bode zanimalo, kakor upam. Danes zvečer po 8. uri se bode vršila velikanska razsvetljava na kopnem in na morji, za katero se delajo že mnogo dni ogromne priprave, in to v čast navzočemu cesarju, ki odide potlej od tod po noči zopet v Beč. Sv. angelj varuh, ki je že mnogokrat čul v nevarnosti nad ljubljanim vladarjem, naj ga srečno zopet spremlja v njegovo stolno mesto. To smé in si šteje v čast voščiti Nj. Veličanstvu v imenu vsega primorskega zvestega slovanskega prebivalstva: Nekdo, ki je nalašč od daleč sem prišel!

Naše slovstvo.

„Angeljček“, otrokom učitelj in prijatelj.

Izdal Anton Kržič. II. zvezek. V Ljubljani 1887. Cena 12 kr.

Šolsko leto se bliža koncu. Bila je pri stari šoli lepa navada, da so napravljali ob koncu šolskega leta slovesno in očitno poskušnjo, h kateri so bili privabljeni tudi stariši in prijatelji šolarjev; tu so se delili pridnim šolarjem darovi v spomin in v spodbudo; sedaj to pri otrocih ni več v navadi, ker otrok dela dobro, zato ker je dobro, le pri odraslih, ki niso še tako napredovali v spoznanji, se še rabijo darila: svetinje, križci, redovi itd. — Da je to narobe-svet, vé vsak, vedó tudi detoljubi, zato tudi še sedaj na koncu šolskega leta otrokom preskrbljujejo lepa darila: knjižice nabožne, zabavne, podučne, podobice itd.

Za tako darilo je kakor nalašč g. Kržičevega „Angeljčka“ drugi zvezek, ki je te dni ličen in s podobicami okrašen zagledal beli dan. — „Angeljček“ se je priljubil detoljubom, zato so prav ročno in obilno segli po prvem zvezku, in to je vzrok, da je drugi „Angeljček“ za prvim tako hitro prišel poskušat svojo srečo. — Kar smo napisali o prvem zvezku, veljá tudi o drugem: Na 48 straneh si sledé mične povestice: „Kteri je imel najlepši šmarnični altarček?“ (1—12) „Kaj naj zapišem?“ (12—15) „Otročja molitev“ (15—17); zatem se vrstijo prelepi vzgledi za prvo sv. obhajilo, ki ne bodo veselili le otrok, ampak jih bodo tudi gg. katehetje dobro rabili za prvo sveto obhajilo (18—22), nato: jasni nauki o laži in radodarnosti z lepimi vzgledi (stran 23—33); za razvedrilo in kratek čas skrbé drobne pesmice, šaljive podobice, smešne kratkočasnice in uganjke (str. 33—48.)

Želeti bi bilo, da v tretjem zvezku g. izdatelj drobne pesmice nekako poseje med drugo tvarino, kateri se ravno prilegajo, da se jih preveč ne naki-piči na enem kraju. Lepo bi se bilo vjemalo v tem zvezku, ko bi bila pred ali za povesticami „o šmarničnem altarji“ uvrščena pesem: „Marija-Šmarnica“.

*) Pravijo, da bo treba še 2—3 leti, preden bode popolnoma od zunaj in znotraj dovršen. Pis.

Pri zgodbi: „Kaj naj zapišem?“ bi se lepo podala pesen: „Golobček“, ker se v obeh vzbujajo otroci, da naj bodo hvaležni. Izrazi: Viljelmček stran 13, Viljelma stran 18 se mi zdé nekako tuji in težki okornim otročjim jezikom slovenskim; morda lože in bolje: Vilko, Vilka; za kratkočasnost (str. 26) za kratek čas.

Sploh so to malosti, ki ne znižujejo cene pri knjižici, le vestnemu kritiku jih treba omeniti, da mu zopet kdo ne očita, da knjižico pogleda spredaj in zadej, naslov in kazalo, se vsede in napiše oceno o knjižici: tisk ličen, cena nizka, vsebina raznovrstna in mikavna — in kritike je konec! — „Da, bodimo vestni in rigorozni!“

Kar mi pri „Angeljčku“ posebno vgaja, je pa to-le: Angeljček nikjer ne skriva, da je blizo Boga doma; zato rad govori o Bogu tudi otrokom; ker vé, kako je pri Bogu lepo, zato jih tudi vabi k Bogu z lepimi nauki in mičnimi vzgledi; „Angeljček“ se drži postave, da naj se otroci vzgojajo versko-nravno.

Želeti je toraj, da detoljubi ravno tako pridno sežejo po drugem zvezku, kakor po prvem, da ga pridnim šolarjem med drugimi dobrimi knjižicami podaré za spomin na koncu šolskega leta.

Otrokom pa želim: „Angeljček“ vas vódi in spremlja tudi o počitnicah, da v tem za šolarje nevarnem času ne krenete s prave poti, ampak da hodite za varuhom, učiteljem in prijateljem, ki vam kaže kvišku proti nebesom, kjer kraljuje največi Detoljub, ki tudi še sedaj kliče: „Pustite malim, da pridejo k meni!“ — Kteri otroci bodo radi poslušali in brali nauke „Angeljčkove“, bodo z veseljem reševali rebus na predzadnji strani: „Breza je za otroke opomin k pridnosti“; vzgojevalcem pa ne bode treba izvrševati na dobrih otrocih tega rebusa.

—n.

Domače novice.

(Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) naznanja: Prečastito škofijstvo Tržaško je z dopisom dné 3. julija, št. 1203 vodstvu na njegovo spoštljivo prošnjo naznanilo, da je cerkvenim nadzornikom in komisarjem za otroško zabavišče pri sv. Jakopu v Trstu imenovan p. n. ondotni g. župnik, konzistorijalec Dragotin Fabris.

(Včerajsna odborova seja) „Matice Slovenske“, ktere se je vdeležilo 21 odbornikov, je trajala od ½6. do ½8. ure zvečer. Po potrjenem zapisniku zadnje seje in po nekterih naznanilih prvosednika gosp. prof. Marna poročá gospodarski odsek o prodaji „Matičine“ hiše na Bregu, katero je kupil g. advokat dr. I. Tavčar za čistih 11.000 gl.; nasvetuje nektore poprave v društveni hiši ob „Zvezdi“ in pa, za koliko in komu naj se dajo v najem hišni prostori, ker se izseli banka „Slavija“. Nasvêti se potrdijo ter se tudi določi, kako porabiti kupnino prodane hiše. Iz poročila književnega odseka posnamemo: da je prva „Matična“ knjiga za l. 1887. („Mrtve duše“) že gotova; delo je izvršila „Katoliška Tiskarna“ točno in v splošno zadovoljnost — da se „Letopis“ natiskuje v „Narodni Tiskarni“ prav pridno; za tretjo letošnjo knjigo, načelno že sprejeto (dr. Lampetov „Vvod v modroslovje“), ravnokar gg. pregledovalci ocenjujejo rokopis. Upanje je toraj, da se „Matične“ knjige letos razpošljejo do vseh svetih. Določi se še tudi, kaj storiti z nekterimi rokopisi in tiskovinami, ki so brez posebne vrednosti. Iz prav nadrobnega poročila tajnikovega smo izvedeli med drugim, da je od zadnje odboro-ve seje do danes došlo „Matici“ 71 novih knjig in knjižic, in da je družbi te mesce pristopilo 70 novih udov, namreč 3 ustanovniki in 67 letnikov, kar je v prvi vrsti zasluga jako skrbnega in marljivega tajnika, g. Laha, in pa nekterih za prosep našega književnega zavoda gorečih pospodov poverjenikov. Natančneje sporočilo o tej odborovi seji priobčimo pozneje.

(Priznanje) je izreklo visoko vojno ministerstvo Ljubljanski prostovoljni požarni brambi z dopisom c. kr. deželne vlade „za hvalevredno pomoč o priliki požara v c. k. tovarni za smodnik v Kamniku. Tudi g. deželni predsednik baron Winkler je ob enem izrekel požarni brambi svoje priznanje za uspešno pomoč.

(Razstava ženskih ročnih del) v Rudolfinumu se je v sredo odprla; odprta je od 9. ure zjutraj do 6. ure zvečer. Vstopnina 20 kr. Izloženih je mnogo zanimivih in krasnih ročnih izdelkov.

(Vtonila je) danes dopoldne žena Ljubljanskega dimnikarja Turka. Ob 11. uri so jo mrtvo iz Ljubljance izlekli na obrežji pred prulami in prenesli k sv. Krištofu.

(V Šmartinu pri Litiji) širi se davica in je za to boleznijo umrlo do sedaj 11 oseb, 6 odraslih in 5 otrok. Bolnin leži še pet otrok.

(Somenj v Zireh.) C. kr. deželna vlada je dovolila, da bode letos somenj z blagom in živino v Zireh dné 6. avgusta.

(V Slatino) je prišel 5. t. m. jugoslovanski mecen, škof Josip Juraj Strossmayer. Sedaj biva ondi pet škofov.

(Volitve) v okrajni zastop Ptujski iz skupine občin vrše se v sredo 13. julija t. l. Občine volijo deset zastopnikov. Volilci se zberó 13. julija eno uro pred volitvijo v „Narodnem domu“ na Ptui. Zberó naj se volilci, da se dogovoré, koga naj volijo v volilno komisijo. Kedaj se začné volitev, pové listek, ki jim ga pošlje c. kr. okrajno glavarstvo na dom.

(Matura) na c. kr. višji gimnaziji v Mariboru vršila se je od 2. do 5. julija. Ispitov se je vdeležilo 20 učencev. Eden je odstopil med izpitom, drugi so izpite dostali, trije z odliko.

(Božja pot Marijino Celje) na Gorenjem Štariju je jako sloveča. Minuli teden je bila ondi procesija z Dunaja — blizo 4000 ljudi obsezaajoča — ktero je 11 duhovnikov spremljalo. Iz Dunaja v Marijino Celje hodili so peš in so potrebovali z raznimi pobožnostmi vred pet dni. Nazaj gredé sedli so na železnične vlake — tri so napolnili in pa godbo so si najeli, da jih je spremljala. Dunajčan pač ne zataji nikdar svojega veselega značaja.

(V Pulji) so se v torek poklonile cesarju deputacije iz mnogih istrskih občin. Izrazile so svojo vdanost vladarju in državi ter izrekle željo, da se ustanovi v Trstu slovenska, v Paznu hrvatska gimnazija.

(Trtno uš) zasledili so v sredi junija po nekterih vinogradih okoli Kopr in proti Izli nedaleč od morja. Napadeni vinogradi so lastnina Izlanov. V največji nevarnosti je vsa Istra, da pride ob svoje vinograde.

Telegrami.

Trst, 8. julija. Vrhovni dvornik Nopsea je na povelje cesarice poslal brzojavko mornarskemu poveljniku Sternecku, v kateri izraža veselje, da se je srečno izpustila v morje stolpna ladija „cesarjevič Rudolf“. Z božjim blagoslovom naj ladija na čast avstro-ogerske države in hrabrega mornarstva razširja slavo in zmago avstrijske zastave.

London, 8. julija. Jutranji listi pišejo s zadovoljstvom o izvolitvi princa Koburškega. „Times“ piše, da bodo gotovo Anglija in Italija, mogoče tudi Turčija potrdile volitev.

Carigrad, 8. julija. Sir Drummond-Wolf je naznanil velikemu vezirju, da ne bo ostal v Carigradu dalje kakor do 10. julija.

Umrli so:

Marija Prek, godčeva vdova, 73 let, Barvarska steza št. 6, vodenica.

V bolnišnici:

6. julija. Ana Kurnik, šivilja, 19 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Uv.	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v milim.
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju				
7. u. zjut.	739-26	+19.0	sl. vzh.	jasno		
7.2. u. pop.	739-10	+20.0	sl. vzh.	del. jasno		0.00
9. u. zveč.	740-18	+14.8	sl. vzh.	jasno		

Dopoludne deloma oblačno, popoldne se je zjasnilo; hladen in vetryn dan. Srednja temperatura 17.9° C., za 0.7° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

8. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 50 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 25 „
4% avstr. zlat. renta, davka prosta	113 „ 35 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 85 „
Akcije avstr.-ogerske banke	889 „ — „
Kreditne akcije	280 „ 75 „
London	126 „ 65 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 03 „
Ces. cekini	5 „ 95 „
Nemške marke	62 „ 20 „

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Poziv kranjskim sadjarjem!

Vsled neposredne zveze z Virtemberškimi sadnimi trgovci, zvedela je podpisana družba, da tudi letos namerava priti mnogo nemških kupcev na Kranjsko po sadje. Že sedaj je pa bila družba od teh kupcev naprošena poizvedeti, ali bode mogoče dobiti tudi letos na Kranjskem več vagonov jabolk in hrušek za mošt.

Vsled tega prosi vljudno podpisana družba za poročila iz vseh onih občin ali krajev, v katerih bode mogoče dobiti v jeseni vsaj po en vagon takega sadja. Zlasti prosimo gospode duhovne, učitelje in one, kateri skrbé za korist naših sadjarjev, da naši prošnji blagovolijo prav kmalu vstreči.

C. k. kmetijska družba kranjska.

V Ljubljani, 8. julija 1887.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Doneske so vplačale podružnice:

Turjaška	50 gl. — kr.
Bledska	37 „ — „
Železniška	23 „ 45 „
Bolška na Goriškem	20 „ — „
Brdska	63 „ — „
Kranjska Gora	23 „ — „
Ptujska	30 „ — „
Vrhnjska	267 „ — „
Črnomeljska	78 „ — „
Šoštanjka	50 „ 73 „
Gor. Logaška	63 „ 60 „
Šentjakobska-Trnovska v Ljubljani	229 „ 80 „
Idrija	40 „ 88 „
Gosp. V. Lapajne v Idriji	2 „ — „
Freuensfeld v Ljutomeru najdeni denar	1 „ 20 „
Slavna banka „Slavija“	200 „ — „
Čitalnica v Il. Bistrici	6 „ — „
Dohod. zabave šentjakobske podružnice	16 „ 35 „
Obrtniško pomočno društvo v Ljubljani	10 „ — „
Gosp. dr. J. Kulavie, vodja semenišča	10 „ — „
„ prof. dr. F. Celestin v Zagrebu	5 „ — „
Slavne podružnice prosim, da blagovolé priposlati svoje doneske, ker je že preteklo prvo polletje.	

Ljubljana 6. julija 1887.

Dr. J. Vošnjak,
blagajnik.

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj Odhod	6:45 zvečer	7:— zjutraj	8:50 zvečer	1:20 popold.	—
Mürzzuschlag	10:16 „	10:25 „	1:55 po noči	5:30 „	—
Gradeč	12:14 po noči	12:55 popold.	6:— zjutraj	9:20 zvečer	10:50 dopold.
Maribor	1:35 „	2:27 „	8:20 „	11:30 po noči	2:32 popold.
Pragarsko	2:3 „	— „	9:— „	12:11 „	3:35 „
Celje	3:1 „	3:53 „	10:30 dopold.	1:41 „	6:— „
Laški Trg	— „	4:9 „	10:46 „	1:57 „	6:23 „
Zidani Most	3:37 zjutraj	4:44 „	11:40 „	2:32 „	7:11 zvečer
Litija	— „	5:29 „	12:33 „	3:30 „	8:32 „
Ljubljana	4:58 „	6:14 zvečer	1:29 popold.	5:40 zjutraj	10:20 „
Postojna	6:27 „	7:55 „	3:37 „	7:50 „	1:58 po noči
St. Peter	6:53 „	8:19 „	4:8 „	8:22 „	2:48 „
Divača	7:22 „	8:53 „	4:46 „	9:2 „	3:59 „
Nabrežina	8:16 „	9:39 „	5:54 „	10:14 dopold.	5:40 zjutraj
Trst Prihod	8:41 „	10:5 „	6:30 zvečer	10:50 „	6:30 „

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst Odhod	8:30 zvečer	7:— zjutraj	10:— dopold.	6:30 zvečer	7:10 zvečer
Nabrežina	9:18 „	7:34 „	10:51 „	7:21 „	8:44 „
Divača	10:9 „	8:29 „	11:56 „	8:35 „	11:8 „
St. Peter	10:46 „	9:4 „	12:56 popold.	9:30 „	12:37 po noči
Postojna	11:4 „	9:24 dopold.	1:21 „	9:58 „	1:19 „
Ljubljana	12:29 po noči	10:52 „	3:7 „	12:43 po noči	5:— zjutraj
Litija	— „	11:31 „	3:57 „	1:38 „	6:17 „
Zidani Most	1:48 „	12:40 popold.	4:59 „	2:45 „	7:50 „
Laški Trg	— „	1:3 „	5:22 „	3:9 „	8:25 „
Celje	2:22 po noči	1:20 „	5:42 „	3:29 „	8:54 dopold.
Pragarsko	3:28 „	— „	7:13 zvečer	5:2 zjutraj	11:15 „
Maribor	3:55 zjutraj	2:50 „	7:58 „	5:52 „	12:30 popold.
Gradeč	5:19 „	4:25 „	10:25 „	8:17 „	4:40 „
Mürzzuschlag	7:27 „	6:55 zvečer	1:47 po noči	11:47 dopold.	9:40 zv. Prih.
Dunaj Prihod	10:30 „	10:15 „	6:— zjutraj	4:— popold.	— „

Druge železnične zveze na Slovenskem.

Št. Peter—Reka.

	zjutraj	dopold.	zvečer
Št. Peter Odhod	7:5	9:15	9:48
Reka Dohod	8:49	11:17	11:48
Reka Odhod	5:45	5:35	8:20
Št. Peter Dohod	8:8	8:—	10:22

Zidani Most—Zagreb.

	zjutraj	zjutraj	popoldne	popold.
Zidani most Odhod	4:5	4:40	12:50	5:15
Zagreb Dohod	6:51	9:30	4:23	8:—
Zagreb Odhod	8:25	1:33	8:01	10:28
Zidani Most Dohod	10:59	4:21	12:33	1:4

Divača—Pulj.

	zjutraj	zvečer
Divača Odhod	9:10	9:20
Pulj Dohod	12:28	12:55
Pulj Odhod	5:—	4:20
Divača Dohod	8:17	8:11

Pragersko—Kaniža.

	zjutraj	dopoldne	zvečer
Pragersko Odhod	3:35	9:35	8:10
Kaniža Dohod	6:17	1:15	11:35
Kaniža Odhod	2:45	11:20	5:20
Pragersko Dohod	6:12	1:28	8:7

Nabrežina—Gorica.

	zjutraj	zjutraj	dopoldne	popold.	zvečer
Nabrežina Odhod	4:—	8:9	10:8	5:48	10:—
Gorica Dohod	6:40	9:4	11:23	6:59	11:37

	zjutraj	zjutraj	popoldne	zvečer	zvečer
Gorica Odhod	5:—	9:24	4:35	8:9	10:30
Nabrežina Dohod	6:41	10:41	6:52	9:8	—

Maribor—Celovec.

	dopold.	popold.
Maribor Odhod	9:15	3:5
Celovec Dohod	1:52	7:30
Celovec Odhod	1:55	8:—
Maribor Dohod	6:—	12:10

Herpelje-Kozina—Trst—Št. Andrej.

	zjutraj	zvečer	zvečer
Herpelje-Kozina Odhod	8:6	8:—	10:31
Trst—Št. Andrej Prihod	9:5	9:—	11:30
Trst—Št. Andrej zvečer	8:5	6:35	1:35*)
Herpelje-Kozina Prihod	9:5	7:29	2:34

*) Občuje le ob nedeljah in praznikih.